

[Oluf Pedersen.]

sagt paa et stort offentligt Møde i København. Vil Kirkeministeren begrunde denne Paastand her, eller angriber Kirkeministeren kun fraværende? Vil Kirkeministeren sige, hvem han siger til?

Kirkeministeren (Arne Sørensen): Jeg skal besvare nogle Spørgsmaal, idet der er fremført enkelte nye Ting. Der er blevet rettet det Spørgsmaal til mig, om jeg har ført Forhandlinger med Tyskerne efter Besættelsen, og i saa Fald om hvad. Jeg sagde allerede i mit forrige Indlæg, at ud over enkelte Samtaler umiddelbart efter Mødet i Lübeck har jeg ikke ført nogen som helst Forhandlinger med Tyskerne. Jeg synes ogsaa, det fremgik af min Fremstilling før, at jeg i Betragtning af det Arbejde, jeg har udført under Besættelsen, ikke var egnet til at komme i Selskab med Tyskerne undtagen paa en ganske bestemt Maade, nemlig ved at blive fængslet. Jeg ved derfor ikke rigtig, hvad Meningen er med at stille et saadant Spørgsmaal — om det er en Fløthed, eller om det virkelig er Naiviteten.

Saa blev der sagt noget om, at Dansk Samling har haft Forbindelse med Pastor Malling og andre nazistiske Grupper i Tiden før Krigen. Det er fuldkommen rigtigt, at vi har ført Forhandlinger med Pastor Malling og hans Folk, og ogsaa ved en enkelt Lejlighed har holdt et Møde sammen med ham. Forholdet var nemlig det, at Pastor Malling havde fjernet sig et Stykke fra den danske Nazisme, og der var Tegn til, at hans Parti maaske kunde være gaaet over til at blive et almindeligt dansk Parti. Forhandlinger, som blev ført, viste imidlertid, at der var to væsentlige Punkter, som Pastor Malling og hans Folk ikke vilde opgive, nemlig deres Antisemitisme og deres Førerprincip, og paa dette, at de ikke vilde opgive dem, maatte vi skilles.

Dernæst bliver det sagt, at Militarismen er noget afgørende for Dansk Samling, hvilket bl. a. vises ved, at vi har talt om, at det nordiske Samarbejde kun fik virkelig Betydning, hvis det ogsaa blev militært. Jeg er glad for at understrege, at jeg tror da stadig, at det nordiske Samarbejde først har virkelig Værdi, naar det er militært, og et Samarbejde mellem Nationer har jo dog ikke den fulde Konsekvens, før man er villig til at kæmpe for hinandens Frihed.

Der blev ogsaa sagt nogle Ting om Fuglsølejren, bl. a. det meget charmerende, at naar en Mand skulde vælges paa 7 Aar, maatte det være omtrent det samme som paa Livstid. Det er da det rene Vrøvl. — hvis man

maa sige saadan noget herinde. Hvis en Mand skulde vælges paa 7 Aar, saa skulde han vælges paa 7 Aar, akkurat som naar Rigsdagen bliver valgt paa 4 Aar, saa bliver den valgt for den Periode. Anderledes er det ikke.

Jeg vil gøre det ærede Medlem to Indrømmelser med Hensyn til Spørgsmaalet om, at vi har skiftet Mening. Den ene er med Hensyn til den højeste Retsmyndighed. Der har vi kun meget kort Tid opretholdt det Synspunkt, som blev refereret, hvorefter vi gik ind for almindelige uafhængige Domstole.

Den anden Indrømmelse gælder Kommunistpartiet her i Danmark. Med Hensyn til dette har Situationen ogsaa ændret sig. Paa det Tidspunkt, hvor det, der blev refereret, blev skrevet, maatte man opfatte det danske Kommunistparti som en Sektion af den kommunistiske Internationale, som havde Hovedsæde i Moskva, og der var teknisk set den samme Betænkelighed ved dette Parti, som der var ved det danske national-socialistiske Parti. Paa et senere Tidspunkt er denne Internationale opløst, og det danske Kommunistparti har klart og tydeligt konstitueret sig som selvstændigt dansk Parti, der ikke har nogen organisatorisk Kontakt uden for Landets Grænser. Saa har det tilmed under Besættelsen vist en større Vilje til den livsfarlige Kamp end de fleste andre, og vi har i dette Arbejde været glade for at møde de danske Kommuniste som Kammerater. Paa dette Omraade er jeg glad for at kunne sige, at jeg har skiftet Mening.

Jeg vil ogsaa gerne sige et Par Ord om Arbejdstjenesten. Det, at vi er gaaet ind for Arbejdstjenesten, skulde automatisk gøre os til Tilhængere af Nazismen. Hvis det ærede Medlem vilde læse en anden Artikel i „Det tredje Standpunkt“, en historisk Artikel om Arbejdstjenesten, vilde han kunne finde ud af, at Arbejdstjenesten aldeles ikke er opstaaet i Tyskland. Den er opstaaet tidligere i en lang Række andre Lande og har der faaet en betydelig Udvikling, inden Tyskland og Nazismen overtog Ideen.

Jeg er ogsaa glad for at kunne rette en anden Misforstaaelse, som har været fremme i overordentlig mange Aviser ved Valget 1943. Det blev hævdet, at jeg havde været Deltager i de Forhandlinger, som visse Kredse førte i 1940 med det Formaal at foreslaa et Forretningsministerium. Jeg har ikke deltaget i disse Forhandlinger, og jeg vil gerne bede de paagældende Journalister om at notere det, saa at vi slipper fri for at se det gentaget. Jeg maa dog bedre vide det end andre. Jeg kender